

2) Czy do przewidzianych w art. 27 ust. 1 VI Dyrektywy środków specjalnych mających na celu zapobieżenie pewnym rodzajom uchylania się lub unikania opodatkowania zaliczają się rozwiązania określone w art. 97 ust. 5 i 7 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług?

⁽¹⁾ Dz.U. 71, str. 1301. Polskie wydanie specjalne Rozdział 09 Tom 01 P. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 145, str. 1. Polskie wydanie specjalne Rozdział 09 Tom 01 P. 23.

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Węgierskiej

(Sprawa C-30/07)

(2007/C 69/16)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Condou-Durande i B. D. Simon, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Węgierska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi ⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o tych przepisach Komisji, Republika Węgierska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Węgierskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 23 stycznia 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 16, str. 44.

Skarga wniesiona w dniu 30 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-34/07)

(2007/C 69/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: M. Condou-Durande, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi ⁽¹⁾ lub w każdym razie nie powiadamiając o ich przyjęciu Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło swoim zobowiązaniom, ciężącym na nim na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2003/109/WE upłynął w dniu 23 stycznia 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 16, str. 44.

Skarga wniesiona w dniu 1 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-37/07)

(2007/C 69/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: M. Condou-Durande, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi ⁽¹⁾ lub w każdym razie nie powiadamiając o ich przyjęciu Komisji, Republika Francuska uchybiła swoim zobowiązaniom, ciężącym na niej na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2003/109/WE upłynął w dniu 23 stycznia 2006 r.

(¹) Dz.U. 2004, L 16, str. 44.

Skarga wniesiona w dniu 1 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republica Portugalskiej

(Sprawa C-41/07)

(2007/C 69/19)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Caeiros i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- tytułem głównym, stwierdzenie, że nie ustanawiając wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2005/28/WE (¹) z dnia 8 kwietnia 2005 r. ustalającej zasady oraz szczegółowe wytyczne dobrej praktyki klinicznej w odniesieniu do badanych produktów leczniczych przeznaczonych do stosowania u ludzi, a także wymogi zatwierdzania produkcji oraz przywozu takich produktów, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 31 tej dyrektywy,
- ewentualnie, stwierdzenie, że Republika Portugalska uchybiła w każdym razie zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 31 tej dyrektywy, nie przekazując Komisji tych przepisów,
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2005/28/WE do prawa wewnętrznego upłynął w dniu 29 stycznia 2006 r.

(¹) Dz.U. L 91, str. 13.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de Pequena Instância Criminal do Porto w dniu 2 lutego 2007 r. — Liga Portuguesa de Futebol Profissional (CA/LPFP) przeciwko Departamento de Jogos da Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

(Sprawa C-42/07)

(2007/C 69/20)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal de Pequena Instância Criminal do Porto.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Liga Portuguesa de Futebol Profissional (CA/LPFP) i Baw Interantional Ltd.

Strona pozwana: Departamento de Jogos da Santa Casa da Misericórdia de Lisboa.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy system monopolu ustanowionego na rzecz *Santa Casa [da Misericórdia de Lisboa]*, w zakresie, w jakim jest stosowany wobec Baw [Interantional Ltd], to znaczy wobec usługodawcy mającego siedzibę w innym państwie członkowskim, w którym zgodnie z prawem świadczy analogiczne usługi, nie posiadając przy tym żadnego przedsiębiorstwa w Portugalii, stanowi ograniczenie w swobodnym świadczeniu usług, naruszające zasady swobodnego świadczenia usług, swobody wykonywania działalności gospodarczej i swobodnego przepływu płatności ustanowione odpowiednio w art. 49, 43 i 56 traktatu WE?
- 2) Czy prawo wspólnotowe, a w szczególności wspomniane zasady sprzeciwiają się systemowi krajowemu, który tak jak system sporny w postępowaniu przed sądem krajowym, po pierwsze, ustanawia monopol na rzecz jednego podmiotu w zakresie obsługi gier liczbowych i zakładów wzajemnych, i po drugie, rozciąga ten monopol na „terytorium całego kraju, włączwszy w to (...) Internet”?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 2 lutego 2007 r. — D. M. M. A. Arens-Sikken przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-43/07)

(2007/C 69/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy).